

ΟΜΙΛΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΑΤΑ

ΙΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.

ΜΕΓΑΛΗ λοιπὸν τῆς πίστεως ἡ δύναμις! θαυμάσια τὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα! ἀπειρον τὸ ἔξαυτῆς κέρδος! ζωὴν χαρίζει ἀθάνατον,
Ιωάν. 20. 31. βασιλείαν ἡμεῖν δωρεῖται τὴν αἰώνιον· « Ἰ-

» να πιστεύοντες, λέγει, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ
Μαρκ. 16. ὄντοματι αὐτοῦ· » καὶ ἀλλαχοῦ. « Ὁ πι-

» στεύσας· καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· »,
Πετρ. 31. καὶ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ πάλιν· « Πίστευσον ἐπὶ

» τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ
 » σὺ καὶ ὁ οἰκός σου. » « Ωστε ἡ πίστις σώ-

ζει· ἀρκεῖ λοιπὸν τὸ γὰρ πιστεύσῃ μόνον ὁ
 ἀνθρωπός, ἵνα σωθῇ. » Άλλὰ πῶς ἡ αὐτὴ θεία
Ματθ. 27. γραφὴ λέγει « Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 » ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 » μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀπο-

ρω. 2. » δώμει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ; «

Ιωάν. 5. 29. καὶ ἐν ἄλλοις, « Ὁς ἀποδώσει ἐκάστῳ
 » κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ, ἐκπορεύσονται
 » οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν
 » ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνά-

» στασιν κρίσεως»; τί τοῦτο; ἄλλοτε μὲν λέγει ἡ θεία γραφή, διτε ἡ πίστις σώζει τὸν
 ἀνθρωπὸν· ἄλλοτε δὲ διδάσκει, διτε τὰ κα-
 λὰ ἔργα προξεγοῦσι τὴν σωτηρίαν; Ἐναντία λοιπὸν φαίνονται ἀλλήλοις τῶν θεοσδότων γραφῶν τὰ λόγια. » Αδελφοί, μὴ πλανᾶθε!
 σύμφωνά εἰσι τοῦ θεοῦ τὰ διδάγματα· οὐδὲ

ἡ πίστις μόνη, οὐδὲ τὰ καλὰ ἔργα μόνα, ἀλλ’ ἡ πίστις ὅμοῦ καὶ τὰ καλὰ ἔργα σώ-
 ζουσι τὸν ἀνθρωπὸν.

Διαιρεῖται ἡ πίστις εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν. Πίστις θεωρητικὴ λέγεται, διταν διὰ μόνου τοῦ νοὸς ἡμῶν πιστεύωμεν δισα διδάσκει ἡ πίστις, οὐδὲν δὲ τῶν καλῶν ἔργων πράττομεν αὐτὴ δὲ ἡ πίστις ἐστὶν νεκρὰ καὶ ἀνωφελής, καὶ μὴ δυναμένη σῶ-
 σαι τὸν ἀνθρωπὸν. « Ἡ πίστις, λέγει ὁ Ιωάν. 2.
 » θεῖος Ἰάκωβος, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά
 » ἐστι καθ’ ἑαυτήν. Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί
 » μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ
 » μὴ ἔχῃ; Μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐ-

» τόν; » Πίστις δὲ πρακτικὴ ἐστιν, διταν καὶ πιστεύωμεν δισα ἡ πίστις διδάσκει, καὶ πράττωμεν δισα αὐτὴ νομοθετεῖ· αὐτὴ δέ
 ἐστιν ἡ πίστις, περὶ τῆς διούρανοθάμων ἀ-
 πόστολος λέγει « Πίστις δι ἀγάπης ἐνερ- Γαλ. 5. 6.
 » γουμένη. » « Δοστε, διταν ἡ θεία γραφὴ λέ-
 γη· « Ἰνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε καὶ,
 » Πᾶς ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσε- Ματθ. 16.
 » ται», καὶ ἄλλα διμοια, περὶ τῆς πίστεως λαλεῖ τῆς πρακτικῆς, τῆς δι ἀγάπης ἐνερ-
 γουμένης, τῆς συγηνωμένης μετὰ τῶν κα-
 λῶν ἔργων· καὶ πάλιν διταν ἡ γραφὴ διδά-
 σκη τὸ « ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ Ιωάν. 2. 6.

« ἔργα αὐτοῦ », καὶ τὰ τούτοις δύμοια, ἐκάστῳ πιστεύοντι ἐννοεῖ, ἔργα δὲ λέγει τὰ ἐκ πίστεως γεγενημένα. Σποχασθῆτε δὲ πῶς τὴν ἔννοιαν ταύτην μετὰ μεγίστης ἀκριβείας διὰ τῶν παραδειγμάτων σαφηνίζει ὁ θεηγόρος ἀπόστολος. Ἐπαινεῖ τοῦ Ἀβελ τὴν πίστιν, ἀλλ' ἐγκωμιάζει καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ ἔργα, ἥγουν τὴν δεκτὴν θυσίαν, ἥν προσέφερε τῷ θεῷ. Ἐπαινεῖ τοῦ Ἐνώχ τὴν πίστιν, ἀλλ' ὑμνολογεῖ καὶ τὰ εὐάρεστα αὐτοῦ ἔργα. Ἐπαινεῖ τοῦ Νῶε τὴν πίστιν, ἀλλὰ συνεπαινεῖ καὶ τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ. Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς κιβωτοῦ ἐπαινεῖ τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλὰ θαυμάζει καὶ τὴν πρὸς τὸν θεόν αὐτοῦ ὑπακοήν. καὶ ἐφεξῆς πολλῶν ἄλλων ἀγίων ἐπαινεῖ τὴν πίστιν, καὶ μεγαλύνει τὰ θαύματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἡρωϊκὰ αὐτῶν ἔργα διηγεῖται, καὶ εὐφημεῖ τὰ θαυμαστὰ αὐτῶν ἀθλα. « Ἄλλοι δέ, λέγει, ἐτυμπανίσθησαν· ἔτεροι δὲ ἐμπαχιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαθον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρησαν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ἐν ἔρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς ». Ἐκ τούτων λόιπὸν βλέπετε φανερά, ὅτι ἡ σωτηριώδης πίστις ἐστὶν ἡ συνηγορώμενη μετὰ τῶν καλῶν ἔργων. ἡ πίστις μόνη χωρὶς τῶν ἔργων ἐστὶν νεκρὰ καὶ ἀνενέργητος. « Ὡσπερ γάρ τὸ σῶμα, λέγει ὁ Ἀδελφόθεος, χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν ».

Χριστιανὲ, σὺ καυχᾶσσαι, ὅτι πιστεύετε. ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος, ὅταν πράττητε ἔργα παράνομα; καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίττουσιν ἀλλ' οὐδὲν ὠφελοῦνται. Σὺ πιστεύεις, ὅτι ὁ θεὸς ἔδωκε τὰς δέκα ἐντολάς, καὶ ὅτι ὁ ἀθετήσας μίαν ἐξ αὐτῶν ἀναμφιβολίως κολάζεται. Ἐπειτα πᾶσαν σχεδὸν ἡμέραν ἀφόβως καὶ ἀνυποστόλως περιφρονεῖς πᾶσαν ἐντολήν· τί σε ὠφελεῖ λοιπὸν ἡ πίστις σου; Σὺ πιστεύεις, ὅτι ὁ θεὸς ἐνομοθέτησεν, ἵνα ἀγαπᾶς αὐτὸν ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ψυχῆς καὶ διανοίας, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν ἐπειτα τὸν ^{Mat. 22: 37.} μὲν θεὸν περιφρονεῖς διὰ τῆς παραβούσεως τοῦ νόμου, τὸν δὲ πλησίον σου ἀδικεῖς καὶ βλάπτεις παντὶ τρόπῳ· ποῖον τὸ ὄφελος λοιπὸν ἐκ τῆς πίστεώς σου; Σὺ πιστεύεις, ὅτι, ἐὰν μὴ συγχωρήσῃς τὰ παραπτώματα τοῖς ἀνθρώποις, ἀδύνατόν ἐσινά συγχωρήσῃ ὁ θεὸς τὰς ἀμαρτίας σου· ἐπειτα διὰ τὸ μικρότατον σφάλμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ζητεῖς ἀμοιβὴν καὶ ἐκδίκησιν; Πιστεύεις, ὅτι ὁ θεὸς σὲ προστάττει, ἵνα ἀγαπᾶς τοὺς ἐχθρούς σου, ἐπειτα μισεῖς αὐτοὺς καὶ καταδιώκεις ἕως θυγάτου· τί σε ὠφελεῖ λοιπὸν ἡ πίστις σου; Σὺ πιστεύεις, ὅτι ὁ θεὸς προστάσσει, λέγων « Μάλιστε ἀδελφοῦ, διπλάσιον εἶμι καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ» σὺ δὲ γίνεσαι θυμώδης καὶ ὑπερήφανος· τί σε ὠφελεῖ λοιπὸν ἡ πίστις σου; «Ο πτωχὸς παρίστησι τοῦ Χριστοῦ τὸ πρόσωπον· εἴτι ἀν ποιήσῃς τῷ πτωχῷ, ποιεῖς αὐτῷ τῷ θεῷ». « Ἐφ' ὅσου ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. » Πιστεύεις τοῦτο; ναί· καὶ ὅμως βλέπεις τὸν πτωχὸν καὶ ἀπο-

στρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' αὐτοῦ· βλέπεις τὸν πτωχόν, καὶ ἀντὶ ἐλεημοσύνης φορτίζεις αὐτὸν ὅρεις· τί σε ὡφελεῖ λοιπὸν ἡ πίστις σου; Πιστεύεις, ὅτι σὲ περιμένει ἄλλη ζωὴ αἰώνιος· καὶ ὅμως ζῆς ὡς Ἐπικούρειος καὶ θνητόψυχος· ποῖον λοιπὸν τὸ ὄφελος τῆς πίστεώς σου; Σὺ πιστεύεις, ὅτι « ἔρχεται ἡμέρα, ἐν ᾧ θεὸς καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ κρῖναι τὴν γῆν, » κρῖναι τὴν οἰκουμένην, » καὶ ὅτι οἱ ἔργαται τῶν καλῶν ἔργων ἀπελεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ δὲ τὰς ἀμαρτίας πράξαντες εἰς κόλασιν αἰώνιον· καὶ ὅμως τὴν μὲν ἔργασίαν τῆς ἀρετῆς ὀλοτελῶς ἀμελεῖς, πᾶσαν δὲ ἀμαρτίαν προθύμως ἔργαζεσαι· τί σὲ ὡφελεῖ λοιπὸν ἡ πίστις σου; Αὐτὴν ἡ πίστις οὐ σώζει τὸν ἄνθρωπον· « μὴ δύναται τοι ἡ πίστις, λέγει ὁ Ἰάκωβος, σῶσαι αὐτόν»; Ἡ τοιαύτη πίστις ἐστὶν νεκρὰ καὶ ἀτελής· διότι ἡ πίστις ἐκ τῶν καλῶν ἔργων λαμβάνει τὴν δύναμιν καὶ τὴν τελειότητα. « Βλέπεις, λέγει ὁ αὐτὸς ἀπόστολος περὶ τοῦ Ἀβραάμ, ὅτι ἡ πίστις συγγένει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη· » Θεόπνευστον ὄντως καὶ σαφέστατον μάθημα! ἡ πίστις συμβοηθεῖ ἡμᾶς εἰς τὴν ἔργασίαν τῶν καλῶν ἔργων, καὶ τὰ καλὰ ἔργα δίδουσι τὴν τελειότητα εἰς τὴν πίστιν.

Ἄδελφοί, ἡμεῖς οὐδὲ ὡς οἱ ἀπόστολοι εἶδομεν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, οὐδὲ ὡς ὁ Θωμᾶς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐψηλαφήσαμεν· ἡκούσαμεν μόνον τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν, καὶ ἐπιστεύσαμεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Ο Κύριος μακαρίζει τοὺς μὴ ἰδόντας καὶ πιστεύσαντας, « Μακάριοι, λέει ^{Ιωάν. 20;} γει, οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. » ^{29.} Άλλ' ἐσόμεθα ἡμεῖς ἀρά γε ἄξιοι τοῦ τοιούτου μακαρισμοῦ; ἐσμὲν ἀρά γε ἡμεῖς μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες; Ναί, ἐὰν ἡ πίστις ἡμῶν πίστις ὑπάρχῃ πρακτικὴ, πίστις διὰ ἀγάπης ἐνεργουμένη, πίστις συμβοηθοῦσα τὴν ἔργασίαν τῶν καλῶν ἔργων καὶ πίστις διὰ τῶν καλῶν ἔργων τελειομένη. Πίστιν ἔχετε χάριτι θεοῦ καὶ ἐλέει δρθόδοξον καὶ ἀληθινήν· συνεγώσατε αὐτὴν καὶ τὰς θεοφιλεῖς ἀρετάς, καὶ οὕτως ἐσεσθε ^{Φιλιπ. 4.} ^{8, 9.} μακάριοι. « Τὸ λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅσα ἔστιν ἀληθῆ, παραγγέλλει ὑμῖν ὁ θεηγόρος ἀπόστολος, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴτε ἀρετὴ καὶ εἰπτις ἐπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἀλλαγήσατε, καὶ οἰδατε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἐσται μεθ' ὑμῶν. » Ἄμην.